

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 741/2019
10.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 256. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Трифуновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 348/17 од 18.07.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1089/18 од 20.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2019. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 348/17 од 18.07.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1089/18 од 20.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 348/17 од 18.07.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 256. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да на име паушала плати суду износ од 7.000,00 динара, на име трошкова насталих пред Основним јавним тужилаштвом износ од 971.519,00 динара и да оштећеном ББ на име заступања пуномоћника плати износ од 49.500,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, као и да суду на име одбране браниоца по службеној дужности плати трошкове у износу који ће бити накнадно утврђен посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1089/18 од 20.12.2018. године, делимичним усвајањем жалби окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Драгана Илића, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку К 348/17 од 18.07.2018. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд

окривљеног АА за кривично дело тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 256. став 3. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од једне године, док су у осталом делу жалбе АА и његовог браниоца, као и жалба Основног јавног тужиоца у Чачку одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, због повреде закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да другостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су сведоци ВВ и ГГ, приликом саслушања на главном претресу упозорени у смислу члана 95. ЗКП, без навођења садржине упозорења, опомене и поуке, тако да нису постојале све процесне претпоставке за испитивање ових сведока, па се према наводима захтева браниоца окривљеног на овим исказима сведока пресуда не може заснивати. На наведени начин, према наводима захтева побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из записника о главним претресима сачињеним пред Основним судом у Чачку у предмету К 348/17 од 08.03.2018. године и 25.04.2018. године, произилази да је пре саслушања сведока ВВ и ГГ, утврђено да су ови сведоци са окривљенима несродни, да су упозорени у смислу члана 95. и члана 401. ЗКП и позвани да усменим читањем текста положе заклетве, да су сведоци ВВ и ГГ положили заклетве читањем текста заклетве из члана 96. став 3. ЗКП и да су након тога дали своје исказе.

По налажењу Врховног касационог суда сведоци ВВ и ГГ су пре давања исказа на главним претресима у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку упозорени, а поред тога оба сведока су положила и заклетву

читањем текста заклетве из члана 96. став 3. ЗКП, тако да се на овако датим исказима сведока пресуда може заснивати, а наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда, оцењени су као неосновани.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, наводи се да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у опису кривичног дела у изреци првостепене пресуде нису наведени сви субјективни елементи основног дела производње и стављање у промет шкодљивих производа из члана 256. став 3. у вези става 1. КЗ (није наведено да је окривљени поступао у стању урачунљивости и да је био свестан забрањености свога дела), а не наводи се врста и степен одговорности за тежу последицу (смрт шест лица), већ је описан само нехат у односу на основно кривично дело.

Из изреке пресуде Основним судом у Чачку у предмету К 348/17 од 18.07.2018. године, произилази да је окривљени АА у време на начин и на месту ближе описаним у изреци те пресуде, у урачунљивом стању, мада је био свестан да на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде може ставити у промет шкодљиве производе, односно да може да дође до заразе олако држао да до тога неће доћи и да штетне последице неће наступити извршио кривично дело тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 256. став 3. у вези става 1. у вези члана 256. став 3. у вези става 1. КЗ.

Како из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости јасно произилази да је окривљени АА критичном приликом поступао у урачунљивом стању, да је био свестан забрањености свога дела и да је поступао са свесним нехатом као обликом виности, наводи захтева за заштиту законитости којима се на напред наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер суд приликом одмеравања казне поступио у супротности са чланом 54. КЗ, узимајући субјективни елемент кривичног дела, односно степен кривице као посебну отежавајућу околност, а што је већ садржано у опису кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Бранилац у захтеву даље наводи, да се свесност о учињеном делу, односно схватљивост значаја учињеног, не може ценити као отежавајућа околност, јер је урачунљивост елемент кривице, а кривица је субјективни елемент кривичног дела, без кога кривично дело не може постојати.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер у конкретном случају суд није ценио као отежавајуће околности оне околности које се тичу урачунљивости и умишљаја, већ је ценио држање окривљеног АА након учињеног кривичног дела и на тај начин поступио у складу са чланом 54. став 1. КЗ. Такође, по

налажењу овога суда, суд је правилно поступио када је као отежавајућу околност на страни окривљеног АА ценио околност да је у конкретном случају наступила смрт шест лица, обзиром да је за постојање квалификаторног елемента кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. КЗ, довољно да је наступила смрт једног лица, па се смрт шест особа може ценити као тежа последица, односно отежавајућа околност.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, обзиром да је иста образложена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а наведене повреде нису законом прописани разлози због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, да је у овом конкретном случају требало ангажовати вештака на који начин је делимично образложена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се на наведени начин полемично са чињеничним утврђењима суда и оспорава утврђено чињенично стање, а што не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољење подношење овог ванредног правног лека, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**